

[Socialministeren.]

der passer udmærket godt i en lille Landkommune, passer meget vanskeligt i en stor, eller, som i dette Tilfælde her, at der er en hel Række Afdelinger indenfor Dansk Arbejdsmandsforbund, som har vedtaget Julehjælp, og en anden, som ikke har vedtaget Julehjælp. Dér staar man altsaa som Minister overfor den Situation: skal du af Hensyn til disse Vanskeligheder i en enkelt stor Kommune lade være med at give den Fortolkning, som i øvrigt passer for det ganske Land? Nej, det skal du ikke og kan du ikke. Saa maa man finde i den paagældende Kommune en Ordning, som passer efter Forholdene dér. Der er nemlig ikke givet Ministeren nogen Art af Tilladelse til at lave een Art af Lovgivning for Landkommuner, een Art af Lovgivning for Bykommuner og en tredje for København. Lovgivningen gælder for det samlede Land, og de Vanskeligheder, der foreligger, maa løses i de enkelte Tilfælde. Til mig er der ikke fra Københavns Magistrat sket nogen Art af Henvendelse om Vanskeligheder. Var det sket, kunde den derved have lagt Fortolkningsvanskelighederne over paa Ministeren. Det skete ikke.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bindsløv har Ordet for en kort Bemærkning.

Bindsløv: Den højtærede Socialminister har ifølge sit eget Udsagn i sin Udtalelse her erklæret ikke at ville komme ind paa en virkelig dybtgaaende Besvarelse af det, jeg har fremført, hvilket naturligvis afskærer mig fra at give Gensvar. Men hvad Ministeren ganske, saa vidt jeg forstod, undlod at svare paa, var mit Spørgsmaal om, at hvis Ministeren træffer en Fortolkningsafgørelse af en Lovparagraf, er det saa ikke hans Pligt at se denne Fortolkning i dens videste Konsekvenser, er det ikke hans Embedspligt som Minister? Og hvis man netop med den enestaaende Sagkundskab, som den højtærede Socialminister er i Besiddelse af paa dette Omraade, kommer til den Erkendelse ved at undersøge Sagen nærmere, at den paagældende Lovfortolkning vil føre til umulige Forhold i Københavns Kommune, var det da ikke den højtærede Ministers Pligt at fremsætte et Forslag her i Tinget, der kunde bøde paa det Hul i Lovgivningen, som var opstaaet gennem denne Fortolkning?

Socialministeren (Steincke): Jeg har jo svaret paa det Spørgsmaal. Saa længe der ikke fra Magistraten forelægges mig Spørgsmaalet om, hvorledes den skal komme ud over Vanskeligheder, den finder uoverstigelige, saa længe har jeg intet andet at foretage mig end at forholde mig stille.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag udenfor Betænkningen (se foran)

forkastedes med 110 Stemmer mod 2.

Ændringsforslag Nr. 1

vedtoges med 69 Stemmer, medens 50 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

Ændringsforslag Nr. 2

vedtoges med 69 Stemmer mod 2, medens 48 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

§ 1, saaledes ændret, samt §§ 2—5

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Vinterhjælp til arbejdsløse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2370; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 305).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

§§ 1—5

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere at forhandle i dette Møde.